

SZARVASI UJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság s irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra ezmenndők.

A nyílt-terben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 ,

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdeté-
nyekért termétek szerint, minden negyszög centimeter
után 3 kr. számítatik. — Állandó hirdetémenyeknél
kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Arpád, irodalmi
és nyomdai intézetbe küldendők.

Iparosaink és a közönség.

Iparosaink e hó végén országos gyűlést tartanak, melyben fontos határozati javaslatokat fognak tárgyalni. Az országos magyar iparegyesület szakosztályaiából már ismeretesek a szándékolt javaslatok. Szólhatunk tehát róluk, sőt kell, hogy szóljunk, mielőtt a javaslatok határozatokká lesznek.

Senki sem vonja kétségbe, hogy az 1872-ki ipartörvény gyökeresen átalakítandó. Az ellen sem lehet alapos kifogása senkinek, hogy az iparüzlet bizonyos szervezetet nyerjen. Más kérdés, hogy éppen három fokot képezzenek-e, ugyszintén hogy minden iparosra nézve kötelező erővel bírjanak a szervezet szabványai? A „szakiparosság igazolása” a mi szemünkben nem sokkal különb a céhbeli „remekelés”-nél, a mi pedig a tervezetet illeti, a személyes szabadság korlátozása nélkül a testületi erő kifejtésre szorítani valakit nem lehet.

Itt tehát más módot kell keresni. Hanem azt is elismerjük, hogy hiába minden igyekezetünk hiába minden erő kifejtésünk és hiába remekel munkájában mindaz, aki szakiparosnak neveztetik, ha a fogyasztó közönség érdeklődése hiányzik, ha a különben remek-munkák, nem találnak nála oly részvétre mint az ugynevezett kontár vagy gyárimunkák, melyekhez olcsóbban juthat.

Közönségre, nagy fogyasztó-közönségre van szüksége a magyar iparnak. Ha ez meg van, akkor kevés tudomány s középszerű ügyesség mellett is sokra viheti munkája eredményeit, mert a jó piac egyik legjobb oktatója s jutalmazója az iparosnak. De ha ez nincs, — mint ahogy nincs — akkor a föntemlített tényezők közé és pedig első helyre oda kell sorolnunk a fogyasztó közönség érdekelttségének ki-nyerését.

Ez a nagy fa az melybe Zichy Jenő gr. vágta a fejszét. Vagyis a közönyösség fájának, kivágása az, melyet Zichy és Fehérmegye munkába vett; és munkába akar vétetni mindenik köztörvényhatóság bizottságaival.

A közömbösség fája az, melynek árnyékaiban soha nagyra nem nőhet a magyar ipar s e terebélyes, országszerte felburjánzott fának éppen koronája a divatüző vagyonosabb osztály. Mert azt mondják ők, készítsenek a magyar iparosok oly cikkeket, minőkkel a bécsiek s külföldiek elárasztották piacainkat és mi megadjuk azt, a mit azokért. Viszont iparosaink azt felelik, legyenek nekünk oly biztos, rendszer, készítő vásárlóink, minőkkel a külföldi és bécsi cikkek díceskesznek, mi is elkészítjük azokat hasonló minőségben, hasonló áráért.

A laj csak az, hogy itt egy bizonyos „de” szócska van „subrosa”, melynek értelme az, hogy a nagy közönség maga tegye meg az első lépést, ha netalán kissé fokozottabb árák mellett is, míg viszont a közönség iparosainktól követeli, hogy tegyék meg a kiállítást és pedig hasonló árákon vagy olcsóbban.

Mindkét résznek igaza van a maga részéről. Az a mi a hazai ipar érdekében dönt, nem más mint erkölcsi, mint hazafisági kérdés. Igaza van a fogyasztó közönségnek, ha versenyképes cikkeket kíván egyenlő árákon. De igaza van hazai iparunknak is, midőn azt mondja: megtenném szívesen az első lépést, mert ez volna az igazság. De kérjük, tegye meg a közönség; ez lenne a méltányosság.

Ez első lépés az, melyet Zichy gr. és Fehérmegye kezdeményezett. Zichy gr. mögött, mint halljuk néhány gazdag főúri család fejei is működnek.

Ugy látszik József főherczeg sem vonakodik e térre lépni. Szépen, helyesen teszik, kétséget sem szenved, hogy ha ők és a közigazgatási bizottságok mind e térre lépnek, az első lépés nem sokára meg lesz téve, s iparunk szívesen és könnyen megteheti a másodikat. Versenyképes és olcsóbb vagy jobb cikkeket szolgáltat mint a külföldi és bécsi kis ipar.

A mi a nagy ipart illeti, ennek létrehozásához persze más is kell, a minnek „megteremtéséhez” elismerjük, a közönség pusztá érdeklődése ma már nem elég. Ez a kormányt terheli és segítséget csak az idő hoz.

F. H.

CSARNOK.

A BÉCSI SZÍNHÁZAKRÓL.

Boccaccio és Niniss a Károly színházban.

Színpadl és színművészeti tanulmány.

IRTA:

MOLNÁR GYÖRGY.

(Folyt. köv.)

Boccaccio alakító szerep is, művészi alkotást kíván, több alakot vesz föl a 3 felvonás alatt, hogy imádottjához juthasson; ehhez még nem ért Klein k. a. s fölvevett alakjain csak az öltözet más; — a lényeg, a benső alkotás hiányzik; így csupán a szavak hatnak és nem a költő eszményével párosult művészet, nem az ebben fölolvadt tárgyias alakítás. Hangja gyöngye még Boccaccióra is, melyet Suppé végig elragadó bájos lágysággal, a pianok és pianissi-

mok bravourjával irt meg, oly andalító keccsel, hogy nem tud eléggé eltelni vele halló érzékünk: szeretnők tovább és tovább hallani s mint valami égi seraph hangok varázsától emelkedik följebb és följebb lelkünk míg 3 órai magashab szárnyalás után, a függöny utolsó legördülésénél sajnálattal érezzük, hogy vége van a bájos álmoképnek; de a zenét magunkkal visszük haza, mert lelkünkbe lopta be magát és folyton fülünkben zsong! Minden egyes szám szép és szebbnél szebb, valódi mester fogással van írva a legtöbb rész; hatás hatásra van halmozva, de mégis oly remek beosztással, a változatosságnak oly gondos keresztülvitelével, hogy sohasem lesz terhesség, sohasem érezzük a túlhalmozottságot s nem mondhatjuk, hogy: sok is a jóból. Boccaccio és Fiamesta kettősei magasan kiemelkednek a szép egészből, valódi gyémánt szemek a gyöngy sorban! A Serenade és a pintérek dala a mily tréfás és bohókás, kacagtató, ép olyan szép — játszi, zenei tekintetben is. A diákok karéneke pezsgő, csupa szikra, mely gyújt és viharos tapsokra ragad. Teljesen olasz stilben irt melodicus operette ez, bár itt-ott halványan kiérezhető a német temperamentuma; az olasz égalj melegségét a német lágyság pótolja imitt-amott. Ez a német temperamentum különösen az előadóknak rövható föl talán s nem a zeneszerzőnek, ki személyesen vezette ugyan a zenekart, de az előadók hatalma alatt látszott állani.

Tewele, Blasel, Hildenbrandt, Eppich s a nők kik a főbb szerepek előadói voltak, nem tudtak kivetközni a német chablonból, német temperamentumból s bizony egy csepp olasz vér sem volt előadásukban; olyan német alakokat faragtak, akár a lerchenfeldi őstypus; hanem, habár ilyenek voltak is, oly művészi bravourral játsztak össze, hogy megbocsátható nekik, ha olaszok helyett németet adtak. A kiállítás és berendezés művészi; oly természetes könnyedséggel adják elő az énekeket, hogy valódi ének csevegésnek mondható, s nem a megszokott kapaszkodó éneklésnek, mikor az előadók mint valami

TÁRCEZA

Ősszel halok én meg.*)

ŐSZEL halok én meg, csöndes őszi nappal,
Mikor ég-föld tele fájó búbanattal,
Mikor a madarak bús csapatba' szállnak
Idegen világnak.

Őszzel halok én meg, virág hervadáskor,
Madar költözéskor, falevél hulláskor . . .
Mikor egy titkos jaj, tűnő nyár bucsúja
Sir körültem újra.

Hallom már, hallom már szellőnek hívását,
Zörgő haraszt közt a szellők suhanását.
Hallom túlvilági könnyű léptek nesztét,
Körültem szerte-szét.

Hajnaltban halok meg, leszek őszi felhő,
Megaranyoz a nap mikor égre fel jó.
S alkonyatkor tövén leveletlen fának
Pihenni találnak.

Gáspár Imre.

Borongós tárcza.

— Május 12, 13, 14. —

A félelmes szentek.

Sötét, komor, viharos napok.

Az ember elkényszeredve szorul szobájába. Az ifju, ki régóta álmodozik a vasárnap délutáni kirándulásról, derült, kék égről, sima vizekről, a vizen lágyan himbáló csónakokról, a melynek ő kormányosa, a csónakban reá ragyogó szempárról s egyéb e féleléről. — kedvetlenül veti magát karszékebe s átkozza az esőt, míg a gazda rettegve gondol a következő napok haragos szentjeire, vajon szeszélyük nem dulja-e fel egy évi fáradozását. Sőt a nagy, bozontos kutya is, a mely különben oly kedélyesen terül el az ajtó előtt és elégűlten sűtkérezik a nap sugariban, most morogva vonul egy sarokba s oly világmegvető filozofiával nézi végig a csikorgó ajtót a szélrázta fákat, a minővel csak az a komoly kutya rendelkezhetik, a melynek kedélyére fölötte leverőleg hat egy utálatos vihar, de a mely egyszersmind alaposan érzi, hogy az időjárás megváltoztatására semmi befolyással sem bír.

Minő szeszélyes vagy te most tavasz! Te mosolygó arcu, piros ajku, vidám kikelet! Teljes pompádban jelensz meg, kíséred a virágnylás, lágy illatos fuvalom, pacsirtadal, meleg napsugár. Oly bizalom gerjesztőleg vonod le az emberekről a téli kabátokat, oly biztatón mosolygsz mindenkire s midőn

*) Mintavány a költőnek lapunk szerkesztője által kiadandó „Ujabb Költeményei” melynek előfizetési felhívása lapunk mult számához volt mel-
lekelve.

concertben kiállnak a közönség elé a sugólyuk előtt és a maguk énekrészeit iskolás gyermekként fölénekelik s egy magas hang kieroszakolása után, mintha dolgaikat végezték volna, hirtelen hátra, majd ismét előre futnak.

A csoportozatoknak élénk fordulatai fürgé mozdulatai és folytonos változatai örökös játékkal (még a legutolsó karénekes részéről is) a párizsi színházak természetesen eleven operette-előadásaira emlékezteti a nézőt.

A kostümirozás pazarfényű és festői. Boccaccio és diák pajtásainak korhű jelmezei, a rövid ujjasok, könnyedén fél vállra vetett köpenyek, hegyes kucsmák, kurta csipő-puff nadrágok a különböző színű selyem trikókban, előnyösen mutatják a női lábak szép idomait, a nélkül, — hogy aethetikat érzésünk megbotránkoznék rajta, sőt gyönyörködünk a festői látványon, mint megannyi művészi faragású remek szobron. — Az operette tarka helyzeteit, vékony meséjét, záradékul egy igen komikus scéna oldja meg. „Commedia dell' Arte” czímen, mely egy magas tribünön Pantalone, Brighella, Dolichinella Colombina, Arlecchino, Scapino, Narcissino ismert torz alakjai által adatik elő és az operette tárgyát összevonva másolja le; ezt Boccaccio rendezti a herezeg előtt, ki a komikus scénaiban magára ismerte, elszögyenyülten megoldja a csomót és Fiannettát visszaadja kedvesének Boccaccionak.

Hu a Károly színház előadójánál a gyönyörű operetteben nem találjuk meg a valódi művészetet, látjuk és élvezzük azt Niniss előadásában. — Itt is hiányzik Link k. aszony művésze a remek koszoruból, melyet Knaak, Blasel, Tewele, Mellin asz. mesteri játéka fűzött össze; Zampa k. a nem a Niniss-ek fajtajából való s bár nem zavarja meg a bámulatos virtuozitással teremtett összejáratot, de társának művészi niveau-jára nem bír fölemelkedni. Ninissben tapasztalható leginkább, hogy a Károly színház szakított a régi német hanswurst-féle präterbe való kasperli, ugynevezett flaszter-komikum játékkal; a mit a Ferencz József rakparton állott színházban Freiman megkez-

már mindenkit elámitottál, egyszerre rémülten látjuk elnyulni arcod ifju vonásait, szemedből komor, fagyasztó tekintetet lövölsz, az arcot csunya szürke szakáll és barázdák borítják; a vén tél zord képét veszed fel s nyájas kisérőid nyomtalan eltűnnek. S mikor aztán jól ránk ijesztettél, fölvetted téli kabátjainkat s imádóidat náthával árasztottad el, egyszerre kaczagva kapod le az álarcot, esintalanul nevelsz a szemünk közé s így szólsz — miközben nátha, télikabát eltűnik: — ne féljetek! én vagyok! a tavasz! a ragyogó, a lelket gyógyító kikelet!

Óh ti haragos szentek!

Érkezétek hírére sötét, komor lesz minden. Pongrácz baljíslatulag érkezik. Kezét fenyegetőleg nyújtja ki s tekintetétől didergünk. De már a mint távozó lépteit hangzanak a megszépített virányokon, langyo-abb estfüvalom kél a liget fái közöl, remény csillog az arcokon s megjő Szervác Pongrácznál nyájasabban s révedező tekintetünk némi mosolyt is vél elővillani torzomborz bajusza a'ól. Légy üdvöz engesztelékenyebb Szervác s kérd meg nevünkben Bonifác ösédét, kövesse példáját s legyen irántunk náladnál is nyájasabb. — gondoltuk akkor reménykedve, de bizony Bonifác is oly kegyetlenül borult rút idővel tünteti ki magát, a milyen csak egy irgalmat nem ismerő szentől telik ki.

De ugyan kinek is lehetne kedves az ilyen átkozottúl unalmas idő? kérdem bosszusan szomszédomat, a ki nagy gazda es sok fáradságot tékozol arra, hogy az időjárás mindennemű állapotát igazolja s megtartsa nyugalalmát, a mely pipája esendesen szállongó fű-téjében nyer kifejezést. Nincs semmi'féle időállapot haszn nélkül, felett ő megülő nyugalommal; például ez az eső, mely ugyan könnyen hozhat

deit, azt a Károly színház betelözte t. i. a francia komikum elsajátítását a hamisítatlan ép humorral, a német Lajárdzó komikum helyett.

Mondják, hogy Niniss alakjait, az egész előadást párizsból hozták, Párizsban másolták le a nagy művészek, kik személyesen elmentek Niniss előadására. Azt hiszem nem lett volna erre szükségök, s ha valóban megnézték Niniss előadását, akkor bizonyára még többet és jobbat adtak Ninissben mint a francziák. Én soha nem láttam művészeibb ensemblét mint a minőt Ninissben Knaak, Blasel, Tewele és Mellin asz. produkálnak.

(Folyt. köv.)

Lapszemle.

Első lapszemlénk nem volt eredménytelen. Legverselőbb megyei lapunk, a gyulai „Békésmegyei Híradó” találva érzi magát: s mert a csipés sajtó lehetett: elnézzük, hogy eleresztő lába alól az objectivitás talaját, s a subjectiv indulatosság hangjával fordul felénk.

Nos édes lapcollega, a „Szarvasi Ujság” önnek azon — ironicus czélzattal írt — megjegyzésére, melyszerint a „Szarvasi Ujság” tárczájában csupa jópengésű aranyat tartogat, a többi rézkrajczárokkal is beéri; ugy kell lenni; így van-e?! . . . szemet nem huny, hanem utalja az elfogulatlan bírálót tárczáközleményeire, s a versek közlése körül alkalmazott mértekre vonatkozólag bátor elmondani, hogy e részben a budapesti legelőkelőbb szépirodalmi közlönyökkel szemben sem akar és fog engedni; s volt már reá eset, hogy budapesti lap a „Szarvasi Ujságtól” utánközlésre kért ki verset, mely Dobsa Lajos, első rangú drámairónk tollából származott.

” Távol legyen tőlünk a dicsekvés árnyéka is; nem szorultunk reá; elég ha irodalmi rovatunk rendes munkásainak nevére hivatkozunk, s bárki látni fogja, hogy munkásokul azon iro-

rozsdát a buzára, kedvező a későbbi veteményeknek, különösen a lenesének és csicserinék. — No, édes olvasom, én azt hiszem, hogy a XIX. században az emberiség nem igen rajong a leneséért s vajhmi kevesen osztognak Ézsau izlésében. Én részemről nem igen tartozom a lenese föltétlen bámulói közé — s így nincs mit örülnöm ez időnek.

Ugyszólván az egész társas életet kikökkentette ez az idő a rendes kerék vágásból. A verőfényes napok után való sóvárgás, mikor a május a rideg kezdő napok után végre oly élénken köszöntött be, egyszerre megragadtatta a közönséggel a tavasszal járó élvezeteket. Ezelőtt egy héttel a nagy utoza köveze, Szarvas sugárutja, szép közönségben gyönyörködhetett. Kezdetek föl-föl villani a láthatáron szalmakalapok, virágbouquet-k, éjjeli zenék, a melyek a pacsirtával együtt a kikelet megható hímőkei. Gyönyörrel szitta a tavasz levegőjét az ifju leány, mosolyt osztogatva mindenfelé, mint a tavasz; a gondos mama, ki leánya kedvéért füpeg a corsón s élesen figyel meg az üdvözölve elhaladó vonásait, szemök csillogását s iparkodik lánya édes mosolyát hafározott irányba terelni; a komoly férfi, ki tekintélyes léptekkel méri a kövezetet séta botja társaságában s a ki folyton ügyel arra, vajon egyik másik melléte elhaladó köszöntésének legereszkedőbb elfogadásakor nem tékozott el valamit méltóságából; a dandy, aki nagy könnyeséggel törekszik elárulni s nyájasan mutogatja jobbra balra fogait; a vízfordó lány, kinek alakját Cherubini eszményítette meg, s a ki dalol ill is, de egyáltalán nem felel meg a Cherubini ideáljának; a diák, ünnepi ruhájában, a mi sugárutunk e fontos társadalmi és politikai tényezője.

dalmi tényezőket nyerők meg, kik a budapesti lapoknak legszívesebben látott munkatársai. Ez évben Dobsa Lajos, Majthényi Flóra, Gáspár Imre, gróf Vay Sarolta, Csengey Gusztáv és Reviczky Gyula tollából hoztunk költeményeket, — kiknek művei bizonyára nem „rézkrajczárok“, hanem magasabb irodalmi színvonalon álló, tehát értékes közlemények, s mi szerencsések vagyunk ezekkel szolgálni olvasóinknak, elvünk lévén e nemben vagy jól, vagy semmit sem nyújtani.

Nagyon szívesen vesszük a tárgyilagos, józan kritikát; de engedjen meg a gyulai „Hiradó“, ha kimondjuk, hogy eddigi szépirodalmi irányu működése nem jogosíthatja fel arra, hogy hasonló irányu működésünknek bírója legyen. Tessék először saját körében adni jelét a kritikai választékosságnak, s azután alkalmazni mások irányában a kritikát.

Mi azt hisszük, hogy akarattal és érzéssel a vidéken is lehet tartalmas, irodalmi színvonalon álló lapot szerkeszteni, s csak a vidéki lapok szerkesztőitől függ az irodalom decentralizációja, a mint az más cultur-államokban keresztül is van vive. Lapszemlénk ezéjja az lenne, hogy vidéki lapjaink ez irányu törekvéssel figyelemmel s kritikával kíséjük, s hisszük, hogy a kölcsönös ellenőrzés bizonyos választékos gondra utal elébb-utóbb mindnyájunkat, s így annak haszna kétségtelen. E részben azonban — nehogy a czél tévesztve legyen — higgadt tárgyilagosságra van szükségünk, s erre ismételve utalnunk kell a gyulai „Hiradót“.

Ennyi ez irányban.

A Hiradó 7-ik száma ismét hoz verset; ezuttal fordítást „A mandola-ág“ ezimmet Lamartine után. A fordított költemény csak akkor ér valamit, ha az eredeti szépséget anyagban és alakban visszatudja adni: ezt pedig ugyszólván csakis utánköltéssel lehet elérni; elismert tény az emélfogva, hogy a műfordítás egyike a legnehezebb irodalmi miveleteknek, s csak is valódi költői tehetségek mutathatnak fel sikert e nemben.

A jelen fordítás korántsem adja vissza az eredeti báját:

Igy hullámszik e mikrokosmos a nagy uezán fel s alá, mig a nap nyugta felől érkezö „Petöfi“ füttye a hidra nem szólítja öt. A sörház felől lassu méltósággal érkezik „Petöfi“, mint a ki érzi fontosságát s tudja, hogy mind e tarka tömeg az ő kedveért gyülekszik a hidra. Füstjét szabályos időközökben okádva mintegy azt látszik gondolni: ime olyan népszerű vagyok, mint nagy névrokonom!

Pedig hatalmas vetélytársa, a vasut, már fennen hirdeti érkezését s ha a „Petöfi“ olykor unalmas vízi utján elmereng a jövőben, hallhatja, mint távoli morajt, a gőzmozdony kerekének zugását, mely fokokként növekedve túlharsogja az ő kerekének csapkodását. Akkor majd ez a tarka nép a hidon mind ott nyüzsg az indóháznál, fényesebben és szebben még, mint most, mert hisz Szarvas rohamosan fog emelkedni, — nagy lesz, pompás lesz. Nemde, édes olvasóm, már a felhök közt látod öt?!

Ilyen élénk az élet verőfényes délután, s ha este a hold sugarai merengve lemosolyognak s a sugarút kövezetét megvilágítják, ha a lágy, üdítő szellő virágillatot terjeszt széllyel, az élénkség újra megkezdődik. A corsó megnépesedik s a sétáló alakok újra megjelennek. — az est varázsa, a fuvalom, a lombsohaj, a hold szelid sugára, a békák ábrándos hangversenye, távol ezivódó kutyák rhythmikus coupletje megragadja őket s lelköket édes mámorral tölti öl, sat. . . Szóval mindenki érzi a tavaszi est melancholiáját.

Ilyenkor gyakran megcsik, hogy a kasinóból vidám zene hangzik ki. A sétálók olykor megállnak s elméláznak a zene

s a formával való küzdelemben a könnyed eszme, nehézkes anyaggá lön. Megértjük a költő intentióit e sorokból:

„A nap lehuuy, más kél helyén,
Elröppen a vidám tavasz,
Háló virág a szél ölen
Susogja: élvezd, illan az.

S mivel, hogy el kell halnotok,
Elhalnotok mulhatlanul;
Rózsák tehát ne haljatok
Csak amor égő ajkital“

de annak előadása a prózától csak annyiban különbözik, hogy verssorokba van szedve. Hiányzik belöle az eredetinek könnyed dal-hangja, s ama harmonikus egysége, mely művészi bevégettiséget szül. — De a fordítás alakja sem állja ki a bírálatot. Ily rímek: „helyén“ — „ölen“; „kell halnotok — ne haljatok“ Lamartinéhez — ki a formának nagy mestere — egyáltalában nem méltók.

E vers mellett a lap tárczája dr. Kovács Istvántól hoz egy érdekes ismeretterjesztö közleményt az idöröl, s többi rovatai is élénken vannak szerkesztve.

A „Békésmegyei Lapok“ 12-ik száma is hoz verset czime: „Irtak“ . . . Tárgya: a kényszerü irás satyrája akar lenni. Értéke: alig van. Humorra s csipösségre törekszik; de egyik irányban sem fejt ki közönséges, százszer elhasznált eszméknél egyebet. Külömben ügyes technikával van írva, s szerző valószínűleg jobbat is tudna írni; a „Békésmegyei Lapoknak“ azonban ugy látszik ez is elég jó volt -- az eddigiekhez képest.

A „Békésmegyei Közlöny“ 43-ik számának tárczája egy helyi társaséleti közlemény kivül „Balcsillagzat“ alatt ezimmet ifj. Jancsevics Pál novelláját folytatja, ki ügyesen, könnyed modorban tud írni. A novellához annak idején hozzá szólunk; addig is az a megjegyzésünk van, hogy a novella nagyobb adagokban, s ne ily eldaraboltan lenne közlendö, mi az egyseges hatásnak nagy kárára van.

ARGUS.

hangjain. Néhány lelkes ifju kirohan s a hallgatök látogatásának szerencséjét kéri ki a kasinói termek számára. A sétálók nagy része bevonul, a cigányzene abba hagyja a „sirvavigadó“ rhythmust s átmegy a „lassu“ kimért tempójába, melyet aztán a „friss“ követ; a vidám ifjuság a nagy billard szobából, táncztermet s a zene hallgatásából kedélyes tánczmulatságot röglönöz, — a zene szól, a párok lebegnek, a por emelkedik, a szív dobog, a szemek ragyognak, — s mire a zene elhallgat, a por leszáll és a tánczoló párok otthon édesen álmodnak valczerról, porról, hódításról, füstrel és szerelemlről, — akkorra már régesrégen elfüta éjfeli danáját a szarvasi muczzin.

Hát a csónakázás? Óh a csónakázás!

Stael asszony, a világ egyik legszellemesebb nője, azt mondja: „a szerelem egy másik élet az életben“. Azt hiszem, Staelnak igaza van, de bizonyára az is áll, hogy ez a másik élet a legköltöibb módon a csónakázásban nyilatkozik. Beranger az ő boldogságát csónaknak nevezte, melyen ő kedvesével ülve, az életem átevez. Ünnepeles c-end. A nap alkonyodó sugarai megaranyozzák a fák csúcsait. A lombok közt halk szellő susog. A rigó élénk füttye csalogat, a szarka csörög sat. . . mint ezt már annyian megénekelték. A csónak lágyan siklik tova a víz tükrön s fü, fa, virág, lomb, fuvalom, víz, hanyatló napsugár, minden megteszi köteleességét, hogy a csónakban ülöket édes ábrándokba ringassa. A lélek messze szárnyal s tündérországról álmodik. A képzelet fellegvárakat és „Csónakdalokat“ alkot. Prózaí tollam érzi gyengeségét s önkénytelen idézni kezd:

HIREK.

— **A szarvasi nő-egylet** az Erzsébet királyné ő felsége védnöksége alatt álló „veres-keresztúr” nevezett országos segélyegyletnek s a szarvasi polgári leányiskolának alapító-tagjai közé lépett.

— **A szarvas-mezőtúri** vasut építési előmunkálatai erélyesen folynak. Mind Mező-Túron, mind városunkban a tiszavidéki társulat mérnökei folytonos működésben vannak az építkezési vállalkozókkal együtt, úgy hogy a tényleges munkálatok közelébb az egész vonalon megkezdhetők lesznek.

— **Felhívjuk** rendészeti közegeink figyelmét azon kellemtlen körülményre, melyszerint egy városszerke ismeretes hűlye parasztlány a nagy-utcát s a főiskola-környékét folytonosan ostrom-állapotban tartja, a deákoktól élelmiszert s a közönségtől pénzt követelvén, néha oly erőszakos módon, hogy csakis fenyegetések mellett lehet tőle szabadulni. Az illető határozottan elme-beteg lévén, ideje lenne már kellő elhelyezéséről gondoskodni.

— **Lapunk** mai száma már finomabb, képek nyomásához is alkalmas papíron jelenik meg, melyet a hermanetzi papirgyárban készítettünk. Jövő számunk Kossuth Lajos legújabb arcképét fogja hozni műintézetünk cinkografiai metszetében.

— **Békés-Gyulán** e hó 11-én a szegediek javára a „Gyulai Kör” műkedvelői előadást rendezett, mely a mint onnan írják, teljesen kielégíté a közönség várakozását. Előadatott az „Angolosan” s a „Közügyek” czimű vigjáték; amabban különösen kitűntek jellemző játékok által Márkiné és Grüdenné urhölgyek, s Kiss László, Szlabúr Oszkár és Márki Lajos urak; ebben Rombay kisasszony és Hajnik Béla ur aratott sok kiérdemelt tapsot. Az est sikerét nagyban emelte a 7—8 éves kis leányok által előadott csárdás és spanyol táncz, miket Bleyer

gyulai táncztanító tanított be. Az előadást viradtig tartó tánczmulatság követte. — A szegedieknek juttatott jövedelem tetemes.

— **Megyénk** törvényhatóságának f. hó 12-én és folytatva tartott közgyűlése egyike volt a látogatottabbnak. Ezuttal először gr. Apponyi Albert, mint virilis szintén megjelent az ülésen. A gyűlés folyamán az alispáni s a közigazgatási bizottság félévi jelentése olvastatott fel; az indítványok különös figyelmet érdemel Zsilinszky Mihály országgyűlési képviselő-é, ki azt javasolta, hogy a kormány kéressék fel, miszerint a Duna és Tisza szabályozás megvizsgálására kiküldendő külföldi szakértők a Körösök és Berettyó-szabályozásának megvizsgálására is szólitassanak fel, — mely indítvány azzal fogadtatott el a főispán hozzájárulásával, hogy bizottság küldessék ki egy emlékirat szerkesztésére, melyben a megyénket folytonosan érő vizáradások okai, s lehetőleg annak elhárítási módja alaposan tüntetessék ki.

— **„Székesfehérvári kiállítási kalauz”** czim alatt Prém József könyvet írt, mely a kiállítás megnyitása napján (május 17-én) jelen meg s mint egyedüli katalógus-szerű mű a kiállítás pénztárainál lesz kapható, 50 krért. E könyv az egyes kiállítási csoportok ismertetését, a fontosabb iparágak jellemzését s általában tájékozást, s a kiállítás figyelemreméltóbb részeinek leírását nyújtja. Megrendelhető a szerzőnél Székesfehérvárott, Palotai kapu 7. szám.

— **A főgymnaziumi önképzőkör** f. hó 22-én (ald. csütörtök) d. u. 3 órakor tartja örömmünnepét, melyhez meghívók is nyomtatnak. Előre is felhívjuk közönségünk figyelmét főgymnaziumi ifjúságunk beléletének ez érdekes mozzanatára.

— **A békésmegyei** gazdasági egylet arató, cséplő és kisebb gazdasági gép- és eszköz-versenyt (a gözcséplők és talajmívelő gép és eszközök kizárásával) rendez Orosházán 1879. jul. 14-, 15- és 16-án a következő módozatok szerint: 1. Versenyez-

Mi szép, ha a tündéri fényű
Alkony a tájra békőszönt,
Midőn a nap biborra festi
A kerügelő vizözönt;
S a messzeség kéklő ködében
Égő arcczal ha elpihen
Sugarai, mint kaczer lányka,
Arany haját ha szétzilálta, —
Enyelgnek a viz tükriben.

A tavasz legkedvesebb élvezeteinek egyike a csónakázás. Szereti ifju, agg és gyermek egyaránt s még a ki fél a vízre szállni, az sem állhat ellent csábjainak.

Pár nap előtt a csónakoktól népes volt a Körös — s most fergeg ver rajta hullámot s fenyegetve zug az éjszaki szél.

Ah, minő másként volt egy hét előtt!

A csónakok vigan lebegtek a víz színén. A fák csütesai mozdulatlan állanak. A víz nyugodt, a kedély izgatott. A csónakokból mulatók vig dala zendül. Egy kis csónak ott uszkál a liget fái közt. Ifju és lány ülnek benne némán, merengve. Szemök a távolban révedez. Megható arra gondolni, hogy e roppant tenger, mely itt elterül, ez ijesztő, s máskor dühöngő, rémes szellem a mely viruló mezőket tesz semmivé, városokat pusztít, minő csendesen türi most vállain e piczi sajkát.

Romeo előtt minden oly kedves, oly szép! Elragadónak találja vele szemben a nevezetes vámházat, e csodálatos renaissance stíliú épületet, melynek tetejéről „Vámház” vigyorog le s a gátra néző oldalán a kereszt (elmés czélzatossággal alkalmazott motívum!) oly komoran mered gátra mintha ő

volna a vám symboluma, sőt a lud is, mely a folyosón mulat, érzi a hely fontosságát, szépségét s oly szigoruan gágog az utazó felé, mintha ő szedné a vámot.

Julia megszólal, ajka mosolyog: Minő fenséges, nyugodt méltóságában e vizözön! Most értem igazán a Goethe halászatát, a ki nem hirt ellentállni a víz varázsának. Van valami kimondhatatlanul esábitó a mellettünk elterülő viztömegben, midőn a csónak rajta elsuhan. Én imádom a Köröst!

A túlparton nagy zaj támad. Egy leányt fogtak ki a vízből, a ki beleölte magát.

Ah, e viziömeg, e démon megkivánja a maga áldozatát! ki tudja e szerencsétlen mért vetette magát karjai közé? Talán szeretett? szeretett forrón, remény nélkül! S kétségbeesésben a víz arája lett. Julia arezúról eltűnik a mosoly, s szeméből könnyesepp hull a folyóba. Romeo gyöngéden áthajol hozzá. Ön szánja a szerencsétlent? Könnyet ejt érte? Óh pedig ön nem érti az ő fájdalmát s nem fogja érteni soha! Julia könnyein át Romeóra tekint, s ajkán végtelen szelid mosoly jelen meg. E tekintet, e mosoly minden szónál érthetőbben tudatja Romeóval Julia hitét, bizalmát abban, hogy soha sem fogja megérteni azt a fájdalmat.

Óh tavasz, ifjúság, költészet, szerelem!

. . . Egyébiránt a vihar szakadatlan tombol s haragos esőcseppek verik az ablakot. . . .

Kérünk, kedves tavasz, vedd már le egyszer álarozodat!

Béni Szelencz.

hetnek: 1. a) Arató gépek: önlérakók, kévekötők és combinált arató és kaszálók. b) csupán kaszálók. 2. Cséplőgépek: a) járgányra, b) kézi erőre alkalmazottak. 3. Egyéb gazdasági gépek és eszközök: a) szénagyűjtők, b) szecsavágók, c) répaapritók, d) darálók és zúzók, e) rosták, f) trieurök, g) morzsolók, h) gazdasági és kézi eszközök. II. A rendezőség áll Székács István elnöklete alatt az orosházi gazdasági körből. A versenyzendő gépek és azoknak ára (loco Orosháza) a rendező elnöknel, Orosházán, július 6-ig bejelentendők. A gépek szállítási költsége vasuton Orosházáig (alföldi vasut állomás) a gyárost, a vasut állomástól a verseny helyéig az egyület, innen vissza ismét a gyárost illeti; ugyanczt a gépek személyzetének ellátása is. Igavonó és kézi erőről, kísérleti téről és minden szükséges anyagról a verseny helyén az egyület költségén a rendezőség gondoskodik. A gépek bérmentve legkésőbb július 11-ig a következő cím alatt küldendők: „Prág József Orosházán.“ Bérmentellenek nem váltatnak ki. III. 1. Az arató és kaszáló-gépek mindenike, sors útján nyert sorrend szerint, 400⁰ ölet vág. Kísérletül külön tér lesz kimutatva. A cséplők közül a járgányosak külön 100, a kézi erőre alkalmazottak külön 50 kéve búzát csépelnek. Kísérletül külön kéveket kapnak. 3. A többi gépek a bíráló bizottság által meghatározandó mennyiséget dolgoznak fel. IV. A bíráló bizottság külön az arató, külön a cséplő- és külön az egyéb gépek és eszközök számára az egyület által előre alakittatik meg és a helyszínén az együleti és rendező elnökök által kiegészítettik. A verseny befejeztével a három bíróság a díjazást összülésben állapítja meg és a hely színén, valamint a lapokban is kihirdeti. Mind a három csoport a következő keltékek szempontjából bíráltatik meg: szilárdság, kezelhetőség, könnyűség, munkamennyiség, munkaminőség és ár. Mindenik keltékek megítélésére 15 érdemszámunk kerete adatik. A díjak az érdemszámok összegeinek sora szerint ítéltenek oda. Minden gépnem hasonlóival külön versenyez, az aratók azonban, bárminők, együtt. V. Díjazás. 1. Az aratóknál első díj arany érem, második díj ezüst érem. 2. A kaszálóknál első díj ezüst érem, második díj bronz érem. 3. A járgányos cséplőknél első díj arany, a második díj ezüst érem. 4. A kézi cséplőknél első díj ezüst érem, második díj bronz érem. 5. Az egyéb gépek és eszközök mindenik csoportjánál külön első díj bronz érem, azonkivül dícsérő oklevelek. A díjazott gazdasági és kézi kéz.-eszközök az egyület által 50 frt erejéig megvásároltatnak és azonnal a hely színén az orosházi (hátrálékban nem álló) együleti tagok között ingyen kisorsoltatnak. VI. E versenyre minden hazai és külföldi gyáros és a gazdaközönség meghivatik. A vendégek elhelyezéséről gondoskodva lesz. Együleti tagul aláírhatni a helyszínén az együleti titkárnál. Kelt Orosházán, 1879. május 4-én. A békésmegyei gazdasági egyület.

— **A békési ág. hitv. esperesség** özvegy-árva segélyintézetének pénztára a napokban lett átadva városunkban Csermák Kálmán tót-komlósi lelkésznek, az ujonnan választott pénztárnoknak. E segélyező pénztár jelenleg 32.000 frt tőkével rendelkezik, s évenként 2000 frtot meghaladó segélyt ad ki lelkészek s tanítók özvegyeinek és árváinak segélyezésére. E segély-intézetbe az esperességnek minden ujonnan választott tagja köteles belépni, s annak alaptökéjéhez beléptekor — jövedelmének arányához mértten — 80, 100, 120 frt tőkével, azután évenként 8, 10, 12 frtnyi tagdíjjal járulni; minek folytán azon előnyben részesítettik az illető, hogy halála esetére özvegye, vagy árvái — bármely osztály szerint fizetett is a tagsági díj — kivétel nélkül 100 frtnyi évi segélyt kapnak.

— **Liedl Ferencz** és **Gőczy Rudolf** budapesti jeles művészek tegnap estve tarták hangversenyöket az arénában, gyér számú közönség részvétele mellett. A művészek — kik nem sajnálták a költséget és fáradságot, hogy a fővárosból Szarvasra utazzanak s műélvet nyujtsanak közönségünknek — a jelen volt derék műpártolók részéről sokszor megújuló tüntető tapsban részesültek. Ma estve tartják búcsú előadásukat, mely remélhetőleg tömeges pártolásban részesülend.

— **Hymen.** Dutkay Béla b.-gyulai fiatal ügyvéd e hó 12-én vezette oltárhoz Gyulán Uferbach Nelli kisasszonyt. Az egybekelési szertartást Zay, nagyváradi kanonok, a vőlegény rokona végezte.

— **A békésmegyei tanítók** a megyei magyarító alap helyreállítására iránt adtak be kérvényt a közelebbi megyei törvényhatósági közgyűléshez. Véleményünk szerint megyénk tót-ajkú városaiban nem pénzalapra van szükség a magyarosodás keresztülviteléhez, hanem csak hazafias elhatározásra az illető egyházi presbyteriumok részéről, melyszerint végrevalahára Magyarország szívében a magyar érzelmü s eddig mind a mellett — sajnos — tótajkú egyházakban legyen előbb az iskolák nyelve, majd az istentisztelet nyelvé is magyar; s a cél rövid időn el van érve.

— **A gyomai rabló-gyilkos** Papp Károly, ki Zöldy Józsefnét kegyetlenül megölte, a b.-gyulai bünyenyítő törvényszék által e hó 13-án 20 évi börtönbüntetésre ítéltetett.

— **Helyreigazítás.** A szarvasi első zenekar felszerelési költségei javára rendezendő majáles, — mint a rendezőség értesít — nem e hó 23-án, hanem e hó 24-én fog megtartatni.

— **Fetőfi** összes műveinek kiadása, a 34-ik füzettel teljesen befejeztetett. Méhner Vilmos budapesti kiadó e vállalattal valódi érdemet szerzett magának. A vállalat füzetenként 40 krjával kapható. Ugyanott megrendelhető Ribáry Ferencz képes világtörténete, mely színtén füzetenként küldetik szét; egy-egy füzet ára csak 30 kr. Megrendeléseket elfogad e vállalatra Szarvason Nyácsik Soma, Budapesten Méhner Vilmos, kalap-utca 4. sz. a.

— **A szentandrásai tanulók** részére Posner Károly Lajos budapesti papírkereskedő 186 kilogramm súlyu írószereket küldött ajándékba, melyek a plébános által vallás külömbőség nélkül osztattak szét a szegényebb sorsu tanulók között. A nemes adomány, küldőjének emberbaráti gondolkozásáról tesz tanuságot.

— **Székesfehérvárott** június hó 2-án tartatik a III. orsz. iparos-ifjusági vándorgyűlés, melynek napirendjére a következő tárgyak tűzettek ki: 1) Jelentés a mult évi vándorgyűlés határozatáról. 2) A betegsegélyezési szervezet szabályozása. 3) Az utisegély életbeléptetése. 4) A vándorgyűlések szervezése, a képviseltetés módozatainak megállapítása. 5) A betegsegély-, munkaközvetítési- utasfogadó intézmények és a kis takarékpénztárak életbeléptetésének sürgetése a testvéregyleteknél. 6) A legközelebbi vándorgyűlés idejének és székhelyének kijelölése s a vezéregyleti tennők ideiglenes átruházása. 7) Indítványok, melyek azonban a gyűlés előtt bejelentendők. Ezen pontozatok mindegyikére nézve részletes javaslat terjesztetik a vándorgyűlés elé, melyek indokolása és előadásra az eddigi vándorgyűlések előadóját: Gelléri Mór urat választották meg.

— **A dumnowi disznó.** Dumnowl. n (Angliában május 16-án volt a pályázat a dumnowi disznóra. Egy hizott sertést kapnak ugyanis azok a házaspárok, a kik egy évtized alatt egymásnak rossz szót sem szóltak. A szokás 1445 alapittatott s csak három ízben nyertek a pályázók: 1467-ben, 1510-ben, és 1751-ben. 1751 óta nem volt olyan házaspár, melynek házi tüzhelyén álló tíz évig lebegett volna a békesség bárányfelhője.

— **Egy szakácsnő, aki borotválkozik.** Egy debreceni jó-módu családhoz két cselédet fogadtak egyszerre: egy szobaleányt és egy főzőnőt. Ez utóbbi külseje s magaviselete gyanusnak tűnt föl a háziasszonyok előtt, miért is egy napon utána lesett. A bajszos „szakácsnő“ bemegy a cselédszobába és magára zárja az ajtót. Gazdasszonya oda lopózik, benéz a kulcs-lyukon s ámulva látja, hogy a Zsuzsi szakácsnő — borotválkozik. — Hogy aztán a háziasszony adott-e neki hozzá szappant, arról nem szól a krónika!

— **Aradások.** A hosszas esőzések következtében a Berettyó és Sebes-Körös oly magasra áradt — a milyenre eddig nem emlékeznek. — A Berettyó kiszakadt úgy a jobb, mint a balparton, s azon földnek egy részét, melyekbe a gazdák a legnagyobb bizodalmat fektették, elöntötte, úgy hogy a határok nagy része víz alatt áll, s hozzá még olyan helyek is, melyeken soha víz nem volt. A Berettyó kiszakadása következtében Szeghalom, Füzes-Gyarmat, Darvas és Csökmő helységeknek határain valóságos tenger terül el. Nem lehet a roppant kárt mind felsorolni, álljon itt csak kettő például: Blankenstein Vilma, grófné f.-gyarmatai uradalma 8-10 ezer hold s ebből mai nap alig 1000 hold föld van szárazon. — A balparton a nagyváradi káptalan ugynevezett Körös-Sziget nevű birtoka, melyet sok éven át Wittmann Ignác ur birt. árendába, s mely valóságos kis alföldi paradicsom, a Berettyó kiszakadása által szintén több mint öthetedet részben víz alatt áll. — De nem csak az áradások által elöntött területek állnak víz alatt; sok földet úgy elborítottak a belvizek is, hogy talán még hosszabb idő múlva sem lesznek művelés alá vehetők. Növeli a bajt, hogy a Berettyó és Sebes-Körös lehetlenné teszi a lecsapolást, s így még tavaszt egyáltalában nem lehet vetni.

TARKASÁGOK.

Egy szakácsné a csirkét ezintányérostul tette a vaslábra melegíteni; a tűz a tányért felolvasztotta, s az, a tűzhely mögé folyt el, de a pecsenye a vasláb rostélyán felmaradt.

Ezeket látva öszvecsapja kezeit a szakácsné s felkiált:

— Soha életemben nem láttam oly ostoba számár macskát; a tányért megeszti, a pecsenyét pedig ott hagyja.

Egy farkarüpök ajtaja fölé ezt írta: „Itt csak becsületes embereknek szabad bemenni.“

Olvasván ezt egyik ismerőse, ki meg akarta látogatni, kérdé az ott ácsorgó szolgától:

Te Jancsi! hát urad hol jár be?

„Meghaltál?“ — kérdé megijedve Ferkó pajtását, kit véletlenül úgy meg koppintott fokosával, hogy az azonnal végig nyult a gyepen.

— Nem — felelé az — hanem nem tudok beszélni, mert a mint látod, megnémultam.

Furesa Muki nagyon híven tudá utánozni a számár ordítását.

Történik, hogy nővére egyik barátnőjénél volt több lányokkal, midőn szomszédban a vízfordó számár elbödíté magát.

Erre Muki nővére pajzánul tudatja barátnőivel:

„Halljátok a bátyám is jó már.“

A megválasztott képviselő tiszteletére kivilágítást rendezett N. város előljárósága. A kivilágítás óráját a városi dohosnak kellett kihirdetni, ki ezt így kiáltotta ki: „Tudtára adatik mindenkinek, mihelyt látják, hogy a városháza ég, azonnal kiki gyujtsa meg saját házát.“

(T-t-ta-tamás.) Egy suszterinasnak Tamásnak — egy szarkát ajándékozott barátja. Midőn Tamás a szarkát — mely pár szót beszélni is tudott, — baza felé vinné, az utczaajtóban találkozik János szomszédal, ki is kérdé Tamástól: „T-t-ta-ta-tammás! t-t-tud-e beszélni a sza-sza-sza-szar-kád?“ „Igen bizám! — felelé Tamás. Még jobban, mint kend, mert különben mindjárt kitekerném a nyakát.“

— Együtt utaztak a fináncz és Jákob zsidó. Útközben a fináncz előveszi fegyverét és elkezdé azt jobbra-balra forgatni. Ezt látva Jákob — mert igen félt a puskától — így könyörge ulitársához: „Khérem tartsa udább aztat a phuskát, mert láthum, hogy khezd elshülni.“

Két hajcsár együtt ment, előttük tömérdek számár.

— Volt idő, mikor Nánánpötyönben minden számarat fölakasztottak — szól az egyik.

— No pajtás, akkor nekünk nem lett volna tanácsos ott lenni — mond sóhajtván a másik.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos SIPOS SOMA.

Mirdetés!

CSÉPLŐ-GÉPEK

Szeg-rendszer szerintiek

1, 2, 3, és 4 vonóerőre, szalmarázóval,
tisztító rostával ellátva

fűből avagy egészen vasból készültek;

új szerkezettel, tartósak,

 jutányos árak mellett

dijmentesen szállítva Bécsig és Pestig
kaphatók

PH. MAJEARTH és Társa

gépgyárában

MAJNAI FRANKFURTBAN.

 Megbízható alkalmas ügynökök
kerestetnek.

HIRDETÉSEK.

Főnyeremény
400,000
márka.

**Szerencse
jelentés!**

A nyereményeket
biztosítva
az állam.

Felhívás a kormány kezességével biztosított

nagy pénzlotteriából

eredő nyereményekben való résztvevésre
melynél

8 millió 200,000 márkát

bizonyosan nyerni kell.

Ezen czélszerűen szervezett pénzlotteriának csak 86,000 sorsjegyre alapított nyereményei következnek:

A legnagyobb nyeremény 400,000 márka.

1 nyeremény 250,000 márk	6 nyer. 4000 márk
1 nyer. 150,000 »	71 » 3000 »
1 » 100,000 »	217 » 2000 »
1 » 80,000 »	2 » 1500 »
1 » 50,000 »	2 » 1200 »
2 » 40,000 »	531 » 1000 »
2 » 30,000 »	673 » 500 »
5 » 25,000 »	950 » 300 »
2 » 20,000 »	65 » 200 »
12 » 15,000 »	100 » 150 »
1 » 12,000 »	24650 » 138 »
24 » 10,000 »	1400 » 124 »
5 » 8,000 »	70 » 100 »
2 » 6,000 »	7300 » 94 és 67 »
54 » 5,000 »	7850 » 40 és 20 »

Mely nyeremények néhány hét alatt 7 osztályban biztosan kihozhatók.

Az első nyeremény-huzás hivatalosan f. évi június 11. és 12-re tüzetelt ki.

**Egy egész eredeti sorsjegy csak 3 frt 40 kr,
egy fél eredeti " " 1 frt 70 kr.
egy negyed eredeti " " 85 krba**

kerül.

Ezen az állam által biztosított sorsjegyek (semmi tiltott igérvények) az összeg hérmentes elküldése vagy póstautalvány mellett általam még a legtávolabb eső vidékre is elküldetnek.

Minden résztvevő az eredeti sorsjeggyel együtt az állam czimerével ellátott eredeti tervet is megkapja ingyen, valamint a huzás után azonnal a hivatalos huzási sorozatot minden felszólítás nélkül.

A nyereménypénzek kifizetése és elküldése

az érdekeltekhez közvetlenül általam történik leggyorsabban és legmélyebb titoktaással.

Minden megrendelés egyszerűen pósta-utalvánnyal vagy ajánlott levélben megtehető.

Szives megrendelések

Idősb Heckscher Sámuel

3-5 bankár és pénzváltóhoz Hamburgba intézendők.

Párisi világkiállítás 1878

2 arany- és egy ezüst éremmel kitüntetve.

GANZ ÉS TÁRSA,

vasöntőde és gépgyár-részvény-társulat,
Budapesten, I ker.

Ajánlják

kéregöntetű hengerekkel ellátott hengerszékeiket

melyek néhány év óta a bel- és külföldi malmokban eddig használatban levő köveket mind inkább háttérbe szorítják, és a kisebb malmokban is, az őrlés kitünőbb minősítése végett igen előnyösek.

Ezenkívül mindennemű gép- és öntődei munkálatokat, fémöntvényű kerekeiket bányászati munkálatokra stb.

10-20

Értesítés!

A n. érd. közönség heceses figyelmébe és kegyes pártfogásába ajánlom újonnan érkezett ideai töltésű

ásványvíz raktáramat

a lehető legjutányosabb árak s pontos kiszolgáltatás mellett — úgynint — savanyú forrásokból: Borszéki, Gieszhübl, Parádi, és Szulini; Gyógyvizekből: Marienbadi, Seltersi, Carlsbadi, Rohitsei és Budai keserűvizet.

Használati utasítások, s minden a gyógyforrásokra vonatkozó nyomtatványok ingyen szolgáltatnak ki, ugyancsak minden a gyógyforrásokról megjelent művek kívánatra megszerzetnek. Megjegyzendő, hogy a gyógyvizekből, Marienbadi, Seltersi, Carlsbadi, Rohitsei és Budai keserűvizet üzletemben pohár száma szintén kiszolgálták.

Bátor vagyok továbbá fűszer raktáramból 1-ső rendű Perani ezukort, a legkitünőbb faj Arany, Jáva, Cuba, Ceylon, Cuba, Gyöngy, Portorico kávét, a legjobb minőségű pót-kávét, kitűnő ordelvi számit első rendű mily gyertyákat, mindennemű szára- és kész olajos festékeket, a legerősebb szeppan, főző szódát, gőzmalmi lisztet s naponta friss élesztőt. Ugyancsak rövidára raktáramból, valódi Pottendorfi, Korona és Gyöngy kötő pamutaimat, s egyéb üzletemben található s a háztartáshoz szükséges cikkek jutányos ár, pontos kiszolgáltatás mellett ajánlja

Melis Lajos.

a „babér koszorúhoz.”

Egyedüli raktára a valódi Brázay Kálmán-féle sóshor-szesznek és életitalnak, melyekhez utasítások ingyen szolgáltatnak, ugyancsak Kvizda-féle Korneuburgi marhapornak és Moll Seidlitz porának.

3-3

Hirdetmény.

Gyógyszerész gyakornoknak

4-6 gymnaziumi osztályt végzett ifjút keresek.

A föltételeket levél által tudatom.

Szijaártó Sándor

gyógyszerész, Körös-Ladány.

1-3

Ház-eladás.

Szarvason, Tűzök-utca 146. szám alatt, Kuch M. és Tobiás urak szomszédságában levő ház beltelkel együtt eladó, a venni szándékozók szivekedjenek tekintetes KUCZKAY JÁNOS ügyvéd urhoz fordulni, kinél bővebb tudomást szerezhetnek.

3-6

Bősze János.